

ก่อนปิดเล่ม

พศ.ดร.เชิดชัย อุดมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

กฎแห่งแรงกระทำ

ผู้คนไม่น้อยเชื่อว่า สิ่งที่มีมองไม่เห็นน่ากลัวกว่า สิ่งที่มีมองเห็น ความเชื่อเช่นนี้มีเหตุผลให้พอจะเข้าใจได้ เนื่องจากเราใช้การรับรู้สรรพสิ่งแวดล้อมด้วยสายตามากกว่าผัสสะด้านอื่นถึง 75% การมองเห็นจึงช่วยให้กะเกณฑ์ คำนำวน และประมวลผลต่างๆ ระหว่างตัวเรากับสรรพสิ่งแวดล้อมง่ายขึ้น และขณะเดียวกันก็มีส่วนกำหนดให้ผู้คนนึกคิดเอาว่า ตนเองเป็นศูนย์กลางของการรับรู้และสิ่งต่างๆ ตกเป็นเพียงสภาพที่ถูกรับรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ประมวลเข้าเป็นโลกทัศน์และชีวทัศน์ของผู้คนส่วนใหญ่ จึงอยู่บนพื้นฐานของการมองเห็น

ตรงกันข้ามกับสิ่งที่มีมองไม่เห็น ผู้คนย่อมประมวลเป็นความเข้าใจได้ยากกว่าและไม่ชัดเจน เมื่อมีความไม่เข้าใจ สิ่งที่มีมองไม่เห็นจึงมีอิทธิพลอยู่ในฐานะที่เหนือกว่าและทำให้ผู้คนไม่น้อยหวาดกลัวและหวั่นวิตก เพราะตนเองไม่อาจอยู่ในฐานะศูนย์กลางของการรับรู้ที่อาจควบคุมสรรพสิ่งต่างๆ ได้

ทั้งนี้ หลายสิ่งที่มีมองไม่เห็นด้วยตาเปล่าก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า ไม่มีอยู่ เช่น เชื้อโรค ซึ่งเป็นจุลชีพที่ทำให้บางคนหวาดกลัวถึงกับหมกมุ่นทำความสะอาดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ภูตผีวิญญาน ซึ่งหลายคนหวาดกลัวอย่างไร้เหตุผล คลื่นรังสี ที่อาจกระทำอันตรายต่อสุขภาพอย่างฉับพลันทันทีหรือบั่นทอนอย่างยืดเยื้อเรื้อรัง กระทั่งจิตใจของผู้คน ที่เรามักกล่าวว่า รู้หน้าไม่รู้ใจหรือใจคนยากแท้หยั่งถึง ก็ชวนให้หวั่นเกรงในความร้ายกาจที่อาจทำอันตรายได้อย่างไม่คาดคิด ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่มีมองไม่เห็นแต่มีพลังกระทบเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราได้มาก คือ “ผลของการกระทำ” ซึ่งต่างจากสิ่งที่มีมองไม่เห็นอื่นๆ ตรงที่ผลของการกระทำอยู่ในวิสัยของเราที่จะควบคุมหรืออาจบังคับให้เกิดขึ้นได้อย่างพึงประสงค์ แต่ผู้คนไม่น้อยกลับไม่รู้สึกลัวหวาดกลัวสิ่งที่มีมองไม่เห็นนี้

หากจะคิดว่า ผลของการกระทำเหมือนแรงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจากแรงกิริยา ดังเช่นที่วิทยาศาสตร์อธิบายถึงพลังงานที่กระทำต่อวัตถุสสารย่อมจะส่งผลให้เกิดพลังงานย้อนกลับมาเสมือนนั้น ผลของการกระทำก็ย่อมส่งผลสะท้อนกลับมาเช่นกัน เพียงแต่ในกระบวนการของผลการกระทำอาจจะซับซ้อนและไม่อาจนึกคิดได้ตรงไปตรงมาตามตรรกะของเหตุผลแบบวิทยาศาสตร์

ทั้งนี้ หากเราเชื่ออยู่เสมอว่า ผลของการกระทำไม่ว่าด้วยกาย วาจา หรือใจ คือ พลังงานรูปแบบหนึ่งที่มีมองไม่เห็นและมีกระบวนการทำงานเฉพาะตัวในการส่งแรงปฏิกิริยาย้อนกลับมา ทุกวันของการดำเนินชีวิต เราก็พึงสำรวมกาย วาจา ใจประกอบแต่ความดีให้บริบูรณ์ เพื่อส่งผลหนุนเนื่องเป็นจังหวะให้ชีวิตปกติสุข สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเชื่อมั่นในทุกเป้าหมายที่ก้าวเดิน เพราะที่ สุดแล้ว เราจะได้ตระหนักในสิ่งที่มีมองไม่เห็นแต่มีอยู่จริงที่ว่า กฎแห่งกรรมยุติธรรมเสมอ

